

eller anden Ligbegjængelse, hvilket jo heller ikke burde være tilladt, fordi en saadan Handling kunde blive utilbørligt udtrykken, hvis enhver Præst, som havde Lyft til at tale derved, stedes dertil. Den ærede Taler fortæller om, at det engang skulde være steet, at Sognepræsten vilde forbyde Sjællands Biskop at kaste Jord paa sin Formands Lig; men, forsaavidt det skulde tjene som Exempel paa det, han her vil gjøre gjældende, saa er det aldeles vrangt, thi der var aldeles ikke Spørgsmaal om, at Sørgehuset havde forlangt, at Jordspaaastelsen skulde forrettes af Biskoppen, men der var en Strid mellem Sognepræsten og Biskoppen indbyrdes, og jeg troer, at, hvis den ærede Taler skulde have yttret sig derom, vilde han have givet Sognepræsten Medhold, dersom der ikke skulde være andre særdeles Grunde, hvorfor denne Sognepræst altid skulde have Uret. Jeg skal ikke gaae ind paa videre at oplyse denne for henved 40 Aar siden foresaldne Sag, som ikke staaer i mindste Forbindelse med det, hvorom her er Spørgsmaal. Af de øvrige Paragrapher er der kun een, hvorom jeg skal udtale mig. Om § 4 vilde jeg have udbredt mig, dersom ikke det Fornødne allerede var sagt af andre Talere. Hvad § 8 derimod angaaer, troer jeg, at den er i høi Grad forfeilet. Hvis det skal have nogen Betydning, at der skal mægles Forlig imellem Egtesfolk, førend der strides til Separation eller Skilsmisse, saa bør det dog vistnok være Sjælesørgeren, som Anordningen af 18de October 1811 anordner, der bør gjøre det. Det er ham, som idetmindste har Formodning for sig, at han kender de personlige Forhold, og kan have Indsigt paa Egtesfolkens Bestumning. Han vil ogsaa, isærdeleshed hvis Medhjælperinstitutionen atter bliver kaldt tillive, kunne have Bistand af disse, hvilket ligger i den Artikel af Loven, som Forordningen af 18de October 1811 paapeger. Dersom Egtesfolkene kunne forene sig om at gaae hen til en Præst, for at han skulde kunne mægle dem imellem, saa vilde det være med andre Ord, at, naar Egtesfolkene ønske Separation eller Skilsmisse uden at ville høre de Foreskillinger, som skulle bringe dem til at opgive dette Forsæt, saa gaae de hen til en Præst, som maa see ikke kender dem, men som

blot udsteder en Attest om, at disse Folk have mødt hos ham, og at han ikke har kunnet forlige dem. Det er virkelig at gjøre Anordningen af 18de October 1811 aldeles uvirksom, naar man her vil overlade det til Bedkommende at gaae hen til hvilken Præst de vilde. Man kan næsten ikke tænke sig en saadan Forening af Egtesfolkene om at gaae til en anden Præst, for at han skal mægle dem imellem, undtagen naar de see Leilighed til derved uden videre Banffelighed at kunne faae deres Forsæt om at skilles ad fuldbyrdet. Dersom man vil gjøre Egteskabskilmissee lettere og have den vist ikke meget stærke Stranke, som er sat i Anordningen af 18de October 1811, ophævet, saa er det en ganske anden Sag, og det bliver en ganske anden Undersøgelse, hvorvidt det bør tilstedes eller ikke. Derimod at ville vedligeholde denne Anordning, men at give den en saadan nærmere Bestemmelse, at den bliver aldeles betydningsløs, at Forligsmæglingen bliver et latterligt Spil, troer jeg er aldeles at fraraade.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for idag. Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg anmeldte, at jeg fra Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har modtaget en Skrivelse med et Andragende fra Ringkjøbing Amts søndre Provste-Convent om, at de i Reglement for Fattigvæsenets provisoriske Indretning af 1803, § 46 Nr. 2, 3 og 4 og (eventuelt) § 6 nævnte Indtægter maae komme saadanne Trængende tilgode, der et ere under offentlig Fattigforsørgelse. — Ligeledes har jeg fra Rigsdagsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds (G. Pedersen) modtaget en Skrivelse med et Andragende til Rigsdagen fra 127 Beboere af Viborg Amts 5te Valgkreds angaaende Dyrholdelsen af Danmarks Riges Grundlov. Disse Andragender ville blive henlagte paa Thingets Bord.

Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt paa Lørdag Kl. 1, vil være:

- 1) Spørgsmaal om Fremme af:
 - a) Forslag til Lov om Indfødsret for Oltmann,